

Bootschoft Vea
Daut Gott-Mensch Lāwen lāwen
derch daut Lāwen en daut Rikj Gottes
aus de Jāajent von de jettliche Sort
Schreft Lāsunk: Mark. 1:15; Joh. 3:3, 5-6; 1:12-13;
2. Pet. 1:4; 1. Joh. 3:1; 2:6

- I. Wiels wie von Gott jebuaren sent, sent wie Gott Siene Sort; daut es, wie sent Gott en Lāwen un Natua, oba nich enne Gottheit — Joh. 3:3, 5-8.**
- II. De Gott-Menschen haben daut jettliche Rajcht, Deel to nāmen aun Gott Siene Oat — V. 3, 5-6; 18:36.**
- III. Aus Gleewje en Christus lāwen wie daut Lāwen von een Gott-Mensch — Mark. 1:15; Joh. 14:17b, 20; Rma. 8:9a-10; Gal. 5:25:**
- A. En Christus es Gott en dām Mensch nen jebut, de Mensch es en Gott nen jebut, un Gott un Mensch sent toop jemenjt, om een Wāsent to sennen, waut de Gott-Mensch jenant woat — Mat. 1:21, 23; Luk. 1:35; Tit. 2:13; 1.Tim. 2:5.
 - B. De Gott-Menschen, de Sāns Gottes, sent de Vemierunk un daut Wiedamoaken von Christus, dān ieeschten Gott-Mensch — Joh. 12:24; Heb. 2:10; Rma. 8:29.
 - C. Een Gott-Mensch es eena, waut von Gott jebuaren es un Deel nemt aun Gott Sien Lāwen un Natua, waut Eent woat met Gott en Sien Lāwen un Natua un Am doaderch toom Utdruck brinjen — Joh. 1:12-13; 3:15; 2.Pet. 1:4; 1.Kor. 6:17.
 - D. Een Gott-Mensch es met Gott utjebut, un haft Gott aus Sien Lāwen, Natua un aules; een Gott-Mensch es een Mensch un doch Gott, un Gott un doch Mensch — Efs. 3:16-17a.
 - E. Christus Sien Menschenlāwen wia een Mensch waut Gott lāwd, toom Gott Siene jettliche leejenschoften toom Utdruck brinjen en menschliche Tugenden, waut met jettliche leejenschoften jefelt, vemenjt un derchjesupt sent — Luk. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
 - F. Aus de Vemierunk un Vedoblunk von dān ieeschten Gott-Mensch, sull wie de selwje Sort Lāwen lāwen, waut Hee jelāft haft:
 - 1. Dām Harn Sien Gott-Mensch Lāwen haft een Moddel oppjestalt fa ons Gott-Mensch Lāwen — jekjriezicht sennen, om Gott to lāwen, doamet Gott en Menschlichkjeit toom Utdruck kjemt — Gal. 2:20.
 - 2. De Har Jesus lāwd nich een Lāwen von prowen jeistisch, heilich, un siechrikj to sennen; Hee lāwd een Lāwen, waut gaunz no un fa Gott Siene nietestamentliche Ekonomie wia.
 - 3. En de vea Evangeliums seen wie Jesus daut Gott-Mensch Lāwen lāwen, un en de Aposteljeschicht seen wie de Jinja uk soon Lāwen lāwen.
 - 4. Christus lāwd een Lāwen von Lieden, een liedendet Lāwen; nu sent wie Siene Poatna, waut daut selwje Lāwen lāwen; wan wie fa Christus lieden, rāakjent Gott onse Lieden aus Christus Siene Lieden — Heb. 3:14.
 - 5. Wie motten ons selfst velieejen, Christus Sien Doot ānlich woaren, un Am vejratren derch de rikje Vesorjunk von Sienen Jeist — Mat. 16:24; Flp. 3:10; 1:10-21a.
 - 6. De Eena, waut daut Gott-Mensch Lāwen lāft, es nu de Jeist, waut en ons un derch ons lāft; wie motten Selfst-flāaj, un Oppbu von dān natieedeljen Mensch aufwiesen, un nuscht aundret tooloten aus dis Eena, ons to fellen un en to nāmen, daut wie Am lāwen un Am utdrekjen, perseenlich un uk jemeensom en de Kjoakj, waut Sien Kjarpa es — Efs. 3:16-19; 1:22-23.
- IV. Aus Gleewje en Christus lāwen wie en daut Rikj Gottes — Rma. 14:17:**
- A. Daut Rikj Gottes es Gott Selfst — Mark. 1:15; Mat. 6:33.
 - B. Daut Rikj Gottes es Gott en Christus aus de Somm vom Lāwen met aul Siene Bewāajungen — Joh. 11:25; 10:10b; 14:6.
 - C. Daut Rikj Gottes es de Jāajent vom jettlichen Lāwen fa dit Lāwen to bewāajen, to wirkjen, to rejieren, om daut daut Lāwen Sien Vāasauz utfieet.

- D. Daut Rikj Gottes es een Organismus, waut met Gott Sien Läwen toopjestalt es aus de Jääjent vom Läwen fa Sien Rejieren, en wäm Hee derch Sien Läwen rejieet un Sikj Selfst utdreckjen aus de jettliche Dree-eenichkjeit en daut jettliche Läwen — 15:1-8, 16, 26.
- E. Daut Rikj Gottes es eene Jääjent, nich bloos von jettliche Harschoft, oba uk von de jettliche Sort, en wäm aule jettliche Dinja sent — Joh. 3:3, 5-6; 18:36:
1. En Johannes 3 daut Rikj Gottes räd mea von Gottes Siene Sort aus von Gott Siene Rejierunk.
 2. Gott wort Mensch, om en de menschen Sort nenkomen, un de Mensch woat Gott en Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit, om en de Jääjent von de jettliche Sort nengonen — 1:1, 12-14; Rma. 8:3; 1:3-4.
 3. Om en daut Jääjent von de jettliche Sort nengonen, motten wie von Gott jebuaren sennen, om daut jettliche Läwen un de jettliche Natua to haben — Joh. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2.Pet. 1:4:
 - a. Gott schauft dän Mensch, nich no Mensch siene Sort, oba en Sien Bilt un no Siene Ähnlichkjeit, om Gott Siene Sort to sennen — 1.Mose 1:26.
 - b. De Gleewje, waut von Gott jebuaren sent derch Wadajeburt, om Siene Kjinja en Sien Läwen un Natua to sennen, oba nich enne Gottheit, sent mea Gott Siene Sort aus Adam wia — Joh. 1:12-13:
 - (1) Adam haud bloos daut utwertje Utseenen onen de ennaliche Werkjlichkjeit von daut jettliche Läwen.
 - (2) Wie, de Gleewje, en Christus un de Kjinja Gottes, haben de Werkjlichkjeit von daut jettliche Läwen, un wie woaren omjewaundelt un jlikj jemoakt däm Harn Sien Bilt en ons gaunzet Wäsent — 2.Kor. 3:18; Rma. 12:2, 29.
 - (3) Onse tweede Jeburt, de Wadajeburt, brocht ons en daut Rikj Gottes, om Gott Siene Sort to woaren — Joh. 3:3, 5-6.
 - (4) Wie sent wadajebuaren, om de Gott-Sort to sennen; aus Gott Siene Säns sent wie Gott Siene Sort — Rma. 8:19; Heb. 2:10.
 - (5) Aule Kjinja Gottes sent en de jettliche Jääjent von de jettliche Sort — Joh. 1:12-13; 3:3, 5.
 - (6) De Gleewje sent Gott-Menschen en de jettliche Sort, daut es, en daut Rikj Gottes — 1.Joh. 3:1a; Joh. 3:5.
- F. Wie läwen en daut Rikj Gottes aus de Jääjent von daut jettliche Läwen derch daut Jefeel vom Läwen — Rma. 8:6.
- G. En de Kjoakj läwen wie vondoag en daut Rikj Gottes; Rma. 14:17 es een stoakja Bewies, daut daut Kjoakjen-Läwen vondoag daut Rikj es.
- H. Wan wie daut Deel von ons eewen, waut de niee Schepfunk es — Christus Selfst aus daut Element vom Rikj Gottes — läwen wie en daut Rikj Gottes.
- I. De Äwawinda woaren daut Rikj von Christus un von Gott oawen, om daut see en de Openboarunk vom Himmel-Rikj nengonen — 2.Tim. 4:18.
- V. En daut Evangelium Johannes seen wie väle Sieden von de Gleewje, waut en de Jääjent von de jettliche Sort läwen — 1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:**
- A. “Von Siene Volheit haben wie aule jenomen, un Jnod opp Jnod” — 1:16.
 - B. “Daut Wota, waut Ekj am jäwen woa, woat en am een Kjwal von Wota woaren, waut opp sprinjt en eewjet Läwen” — 4:14b.
 - C. “Waut Mie at, de woat uk derch Mie läwen” — 6:57b.
 - D. “Wan irjentwää Mie deent, lot am Mie foljen; un wua Ekj sie, doa woat uk Mien Deena sennen. Wan irjentwää Mie deent, woat de Voda am ieeren” — 12:26.
 - E. “En Mien Voda Sien Hus sent väle Woninjen... Ekj go han, junt eene Städ reedtomoaken” — 14:2.
 - F. “Aun dän Dach woa jie weeten, daut Ekj en Mienem Voda sie, un jie en Mie, un Ekj en junt” — 14:20.
 - G. “Wan irjentwää Mie leeft, woat hee Mien Wuat hoolen, un Mien Voda woat am leewen, un Wie woaren no am komen un eene Woninj bie am moaken” — 14:23.
 - H. “Bliedt en Mie un Ekj en junt” — 15:4a.

- I. “Wan jie en Mie bliewen un Miene Wied en junt bliewen, froacht waut jie wellen, un daut woat fa junt jedonen woaren” — 15:7.
- J. “Jrod soo aus de Voda Mie leeft haft, soo leew Ekj junt uk; bliest en Miene Leew” — 15:9.
- K. “Dit hab Ekj too junt jeräd, om daut Miene Freid en junt blift un june Freid vollopp woat” — 15:11.
- L. “Dit hab Ekj too junt jeräd, om daut jie en Mie Fräd haben”; “Mien Fräd jäw Ekj junt” — 16:33a; 14:27b.
- M. “Heilja Voda, hool see en Dienen Nomen... om daut see eent sennen, aus Wie een sent” — 17:11b.
- N. “De Harlichkheit, waut Du Mie jejäft hast, hab Ekj äant jejäft, om daut see eent sennen, aus Wie een sent” — 17:22.
- O. “Ekj en äant, un Du en Mie, om daut see vollkomen eent woaren” — 17:23a.
- P. “Voda, Ekj well, daut dee, waut Du Mie jejäft hast, uk bie Mie sennen, wua Ekj sie, daut see Mien Harlichkheit seenen” — 17:24a